

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8P/26/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319201996
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2022:5319201996.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou vo veci starostlivosti o maloleté dieťa T. Š., P. XX.X.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, dieťa rodičov: matky G. Š., P. XX.X.XXXX, XXX XX H. XXX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou M Kojtalová, s.r.o., Antona Bernoláka 51, 010 01 Žilina, IČO: 47 258 608 a otca G. Š., P. X.X.XXXX, Y. Č. XXX, XXX XX Č.N., zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík, s.r.o., Potočná 2835/1A, 022 01 Čadca, IČO: 36 866 849, v konaní o zvýšenie výživného takto

rozhodol:

I. S c h v a ľ u j e rodičovskú dohodu nasledovného znenia:

Otec G. Š., P. X.X.XXXX, s a z a v ä z u j e prispievať na výživu maloletej T. Š., P. XX.X.XXXX, počnúc dňom podania návrhu 26.7.2019 sumou vo výške 180 € a od 1.9.2023, z dôvodu nástupu na stredný stupeň vzdelávania, sumou 200 € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci, vopred, k rukám matky.

Splatné výživné za obdobie od 26.7.2019 do 2.11.2022 s a n e u r č u j e .

II. Tým s a m e n í rozsudok Okresného súdu Čadca č. konania 11P/73/2017-185 zo dňa 13.12.2017 v časti týkajúcej sa výživného na maloleté dieťa T. Š., P. XX.X.XXXX.

III. Žiadny z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Matka maloletých detí T., P. XX.X.XXXX a N., P. XX.XX.XXXX sa návrhom podaným na súde dňa 29.7.2019 domáhala zmeny rozsudku Okresného súdu Čadca č. konania 11P/73/2017-185 zo dňa 13.12.2017, ktorým súd rozhodol naposledy o výživnom na obe maloleté deti. Zvýšenie výživného požadovala u maloletej T. zo sumy 120,- € na sumu 220,- € mesačne a u maloletého N. zo sumy 100,- € na 200,- € mesačne. Dôvodila zmenou pomerov, ktorá od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti na strane oboch maloletých detí nastala.

2. Súd prvej inštancie rozhodol prvýkrát rozsudkom č. konania 8P/26/2019-257 zo dňa 5.6.2020, ktorým návrh matky na zvýšenie výživného na maloletého syna N. zamietol a výživné na maloletú T. zvýšil na 180,- € mesačne s tým, že zároveň rozhodol i o splatnom výživnom za obdobie od podania návrhu do rozhodnutia súdu, ktoré povolil otcovi dieťaťa uhradiť v pravidelných mesačných splátkach. Na základe odvolania oboch rodičov rozhodoval vo veci Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, ktorý rozsudkom č. konania 6CoP/57/2020-355 zo dňa 27.4.2022 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bol návrh na zvýšenie výživného na maloletého syna N. zamietnutý, potvrdil a vo zvyšnej časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil na ďalšie prejednanie a rozhodnutie. Vo vzťahu k výživnému na maloletého syna N. sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že uňho od posledného rozhodnutia

súdu k podstatnej zmene pomerov nedošlo. Vo vzťahu k výživnému na maloletú dcéru T. poukázal na potrebu doplnenia dokazovania, na potrebu kvantifikácie zmeny v odôvodnených potrebách maloletej, na potrebu vysporiadať sa s potencialitou príjmov na strane matky, či potrebu rozlišovať medzi osobným majetkom otca a majetkom obchodnej spoločnosti, ktorej je spoločníkom, pričom zároveň vyjadril i svoj názor, že nie je možné dospieť k záveru, aby otec dosahoval popri príjme zo závislej činnosti (pracovného pomeru) naďalej rovnaký príjem i z osobného podnikania (Š.-N., H..Z..A..) a podobne. Súd prvej inštancie v nadväznosti na závery rozhodnutia odvolacieho súdu dokazovanie doplnil, doplnil skutkový stav výsluchom oboch rodičov, vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a v rámci plnenia zmierovacej funkcie sa pokúsil i o uzavretie rodičovskej dohody. Rodičia na pojednávaní (ktoré súd vykonal v neprítomnosti kolízneho opatrovníka, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil, pričom nepožiadaval o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu) uzavreli dohodu, v rámci ktorej sa otec zaviazal, že bude prispievať na výživu maloletej dcéry T. počnúc dňom podania návrhu 26.7.2019 sumou vo výške 180,- € mesačne a následne od 1.9.2023, z dôvodu nástupu na stredný stupeň vzdelávania, sumou 200,- € mesačne. V nadväznosti na čiastočné plnenia otca nad rámec výživného súdom určeného vo veci 11P/73/2017 sa rodičia dohodli i na tom, že splatné výživné od podania návrhu do dňa rozhodnutia súdu určené nebude. Šlo nielen o započítanie čiastočných plnení otca, ale i o určitý ústupok zo strany matky. Zároveň rodičia v snahe predísť ďalšiemu súdnemu konaniu učinili predmetom dohody i výživné na obdobie od 1.9.2023, kedy by mala maloletá T. nastúpiť na vyšší stupeň vzdelávania, stretnú školu. Vyššie výživné, predstavujúce 20,- €, má teda zohľadňovať výdavky, ktoré bude mať maloletá T. spojené s týmito vzdelávaním.

3. Súd vo veci vykonal, i s prihliadnutím na rodičovskú dohodu, primerané dokazovanie jednak výsluchom oboch rodičov, ako i oboznámením listinných dôkazov, a to vo vzťahu k zostávajúcemu predmetu konania, ktorým bolo už len zvýšenie výživného na maloletú dcéru T..

4. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti, súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

5. Súd zotrval na svojom skoršom právnom posúdení čo do existencie podstatnej zmeny pomerov, ktorá na strane maloletej T. od posledného rozhodnutia nastala. Uvedené nespochybnil ani sám odvolací súd. Naposledy bolo o výživnom na maloletú T. rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Čadca vydaným vo veci 11P/73/2017 dňa 13.12.2017, ktorým súd na základe dohody rodičov určil výživné na maloletú T. vo výške 120,- € mesačne. V čase tohto rozhodnutia maloletá T. navštevovala prvý stupeň základnej školy. Od posledného rozhodnutia uplynulo zhruba 5 rokov. V súčasnosti, ku dňu rozhodovania súdu (keďže súd je viazaný stavom daným ku dňu jeho rozhodovania), je maloletá T. už študentkou druhého stupňa základnej školy, je v pubertálnom veku, matka má bez pochyb zvýšené výdavky v súvislosti s jej celkovým telesným rastom, či už ide o výdavky na uspokojenie základných potrieb - ako je stravovanie, oblečenie, obuv a pod.. Matka ozrejmla i ďalšie výdavky na maloletú dcéru, ktoré neboli existujúcimi v čase posledného rozhodnutia. Po poslednom rozhodnutí súdu bola maloletej diagnostikovaná hypermobilita.

Hoc nemá s touto diagnózou spojené žiadne špeciálne výdavky, pri tejto diagnóze sa podľa tvrdení matky (ktoré otec nespochybnil) odporúča venovať práve športu. Maloletá T. sa začala po poslednom rozhodnutí o výživnom venovať hádzanej. Matke teda z tohto titulu bez pochyb vznikli nové výdavky, a to na špeciálne športové oblečenie, obuv, tiež pravidelný poplatok, cestovné a podobne. Otec dieťaťa tieto výdavky nespochybnil. Matka tvrdila a preukazovala po rozhodnutí odvolacieho súdu aj zhoršovanie zraku u maloletej T. a potrebu pravidelnej výmeny dioptrií, resp. zakupovania nových okuliarov raz ročne. Rovnako za nový výdavok bolo možné považovať aj výdavok na kúpu kontaktných očných šošoviek, ktoré maloletá používa pri športe. Podľa názoru súdu bolo skutočne možné konštatovať zvýšenie výdavkov na uspokojenie základných, nevyhnutných potrieb maloletej, čo bez pochyb vedie i k potrebe zvýšenia výživného. Rodičia sa, v snahe predísť ďalšiemu konaniu, dohodli aj na tom, že od 1.9.2023, kedy by mala maloletá dcéra nastúpiť na strednú školu, bude otec plniť vyššie výživné, a to vo výške 200,- € mesačne. O 20,- € vyššie výživné od uvedeného dňa má zohľadniť základné výdavky spojené s nástupom na strednú školu, so školskými potrebami a výdavkami na školu ako takú.

6. Vychádzajúc zo zhodného prejavu vôle rodičov súd ustálil, že je v možnostiach a schopnostiach otca ako povinného rodiča toto výživné plniť. Sám otec totiž tvrdil, že už teraz plní i nad rámec pôvodne určeného výživného. Na strane druhej bolo možné konštatovať, že matka je schopnou zvyšok výdavkov na maloletú pokryť, pretože ako už sám odvolací súd uviedol, bolo potrebné prihliadnúť na jej strane i na potencialitu príjmu, ktorý by mohla dosahovať. Na poslednom pojednávaní dokonca uviedla, že v komunálnych voľbách, ktoré sa uskutočnili v októbri 2022 uspela ako poslankyňa obce, teda i z tohto titulu bude mať nejaký príjem. Súd po zohľadnení všetkého, čo v tomto konaní vyšlo najavo, ustálil, že rodičovská dohoda je v záujme maloletého dieťaťa, že výživné, na ktorom sa rodičia dohodli, je primerané tak vo vzťahu k jeho potrebám, ako i k pomerom rodičov, preto dohodu rodičov schválil.

7. Nakoľko otec nad rámec určeného výživného, hoc nepravidelne, prispieval, či už finančne, napríklad na tábor, alebo zakúpením oblečenia, obuvi, či iných potrebných vecí pre dieťa, rodičia sa dohodli, že na výživnom za rozhodné obdobie od podania návrhu do dňa rozhodnutia súdu nedoplatok nevznikol. Splatné výživné teda nebolo predmetom dohody.

8. Keďže týmto rozhodnutím súdu došlo v súlade s § 231 CSP k zmene rozsudku súdu vydaného vo veci 11P/73/2017, súd túto skutočnosť uviedol i vo výroku rozhodnutia (II.).

9. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Uvedený zákon v časti upravujúcej konanie vo veciach starostlivosti o maloletých, ktorým je i uvedené konanie, inak neustanovuje. Súd zároveň nezistil žiadne okolnosti hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mal rozhodnúť o trovách inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd v Čadci.

Podľa § 122 CMP proti výroku rozsudku, ktorým súd schválil dohodu rodičov, nie sú rodičia oprávnení podať odvolanie.

Právo podať odvolanie nemá ten účastník konania, ktorý sa tohto práva po vyhlásení rozsudku výslovne vzdá.

Matka a otec nie sú oprávnení podať odvolanie, pretože sa po vyhlásení tohto rozsudku na pojednávaní tohto práva výslovne vzdali.

Podľa § 2 ods. 1 CMP na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie

považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 ods. 1 CMP odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 CMP odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 CMP v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Podľa § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, resp. k čomu sa zaviazal, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.